

ตารางการจัดสรร โรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนนาร่อง

การประกวดคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบการจัดกิจกรรมรณรงค์การบริหารจัดการขยะจากโรงเรียนสู่ชุมชนและ
โครงการโรงเรียนปลอดขยะ(Zero Waste School)
สพป.เชียงราย เขต ๑

ที่	กลุ่มโรงเรียน/โรงเรียน	โรงเรียนต้นแบบ/ โรงเรียนนาร่อง จำนวน (โรง)	หมายเหตุ
๑	กลุ่มโรงเรียนเมืองเหนือ	๓	
๒	กลุ่มโรงเรียนเมืองใต้	๓	
๓	กลุ่มโรงเรียนบ้านดู่	๓	
๔	กลุ่มโรงเรียนนางแล	๓	
๕	กลุ่มโรงเรียนท่าสุด	๓	
๖	กลุ่มโรงเรียนแม่ข้าวต้ม	๓	
๗	กลุ่มโรงเรียนบ้านแม่ยาวดอยฮาง	๔	
๘	กลุ่มโรงเรียนขุนกรณ์ดอนชัย	๓	
๙	กลุ่มโรงเรียนห้วยสัก	๔	
๑๐	กลุ่มโรงเรียนดอยลาน	๓	
๑๑	กลุ่มโรงเรียนห้วยชมพู	๓	
๑๒	กลุ่มโรงเรียนเวียงชัยเวียงเหนือ	๓	
๑๓	กลุ่มโรงเรียนดอนศิลา	๓	
๑๔	กลุ่มโรงเรียนผางาม	๓	
๑๕	กลุ่มโรงเรียนทุ่งก่อดงมหาวัน	๓	
๑๖	กลุ่มโรงเรียนป่าซาง	๓	
	รวม	๕๐ โรง	

หมายเหตุ

- ให้โรงเรียนที่ได้ลำดับที่ ๑ เป็นโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนนาร่อง
- ให้โรงเรียนที่ได้ลำดับที่ ๒ - ๔ เป็นโรงเรียนนาร่อง
- จะได้รับจัดสรรงบประมาณโรงเรียนรวม ๕๐ โรงเรียนๆ ละ ๓,๐๐๐ บาท

แนวทางการดำเนินการโรงเรียนปลอดขยะ (Zero Waste School) ปีงบประมาณ 2559

จากการดำเนินการด้านการจัดการขยะในระดับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า มีหน่วยงานที่ดำเนินการด้านการจัดการขยะ 3 หน่วยงาน ได้แก่ กลุ่มอำนาจการ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิจารณาดำเนินการบูรณาการ ให้ครอบคลุม ขอบข่ายของงานด้านการจัดการขยะ ดังนี้การปฏิบัติหน้าที่

1. กลุ่มอำนาจการ มีบทบาทหน้าที่ ด้านการส่งเสริมการจัดการขยะ ในสำนักงานและสถานที่ศึกษา ดังนี้

- 1.1 ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ให้มีการคัดแยกขยะและจัดการขยะ
- 1.2 ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ให้มีการคัดแยกขยะและลดปริมาณขยะ ในโรงเรียน
- 1.3 ส่งเสริมหรือจัดหาอุปกรณ์ การคัดแยกขยะ 4 ประเภท ได้แก่
 - 1. ขยะที่รองรับ ขยะอินทรีย์ (ไม่ย่อยสลาย)
 - 2. ขยะทั่วไป
 - 3. ขยะรีไซเคิล
 - 4. ขยะอันตราย

2. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

- 2.1 จัดกิจกรรมการประกวดที่ส่งเสริมการคัดแยกขยะและลดขยะ ในสถานศึกษาและในสำนักงาน
- 2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการด้านการจัดการขยะ ก่อนดำเนินการ - ระหว่างดำเนินการ - และ หลังดำเนินการ
- 2.3 จัดค่ายหรือจัดประชุมชี้แจงการดำเนินการด้านการจัดการขยะ ให้โรงเรียนทุกสังกัดและ โรงเรียนนำร่อง 50 โรงเรียน

3. กลุ่มนิเทศและติดตาม

- 3.1 ดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนนำร่องด้านการจัดการขยะ โรงเรียนนำร่องอย่างน้อย 50 โรงเรียน
- 3.2 ดำเนินการจัดทำหลักสูตรค่าครูผู้มาดำเนินการจัดการขยะ / จัดประชุมปฏิบัติการ ให้ความรู้กับนักเรียน โรงเรียน และ โรงเรียนนำร่อง 50 โรงเรียน
- 3.3 ส่งเสริม สนับสนุน ให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรบูรณาการ / หลักสูตรเพิ่มเติมด้านขยะในสถานศึกษา โดยใช้นโยบายการจัดการขยะ (ตามแนวทางโรงเรียน (ZERO WASTE SCHOOL) และตามตัวชี้วัดที่แนบ โดยส่งเสริมให้มีการใช้กระบวนการ LCA, IA3R เป็นหลัก
- 3.4 ให้มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลและรายงานสรุป ภายใน 30 กันยายน 2559
- 3.5 ผู้เป็นกรรมการและคณะทำงานในการประกวดรางวัลด้านการจัดการขยะที่กลุ่มส่งเสริมการศึกษาได้จัดขึ้น
- 3.6 จัดประชุมถอดบทเรียนและแลกเปลี่ยนเพื่อหา Best Practice อย่างน้อย สำนักงานเขตพื้นที่ละ 20 โรงเรียน

ประเภทถังขยะ

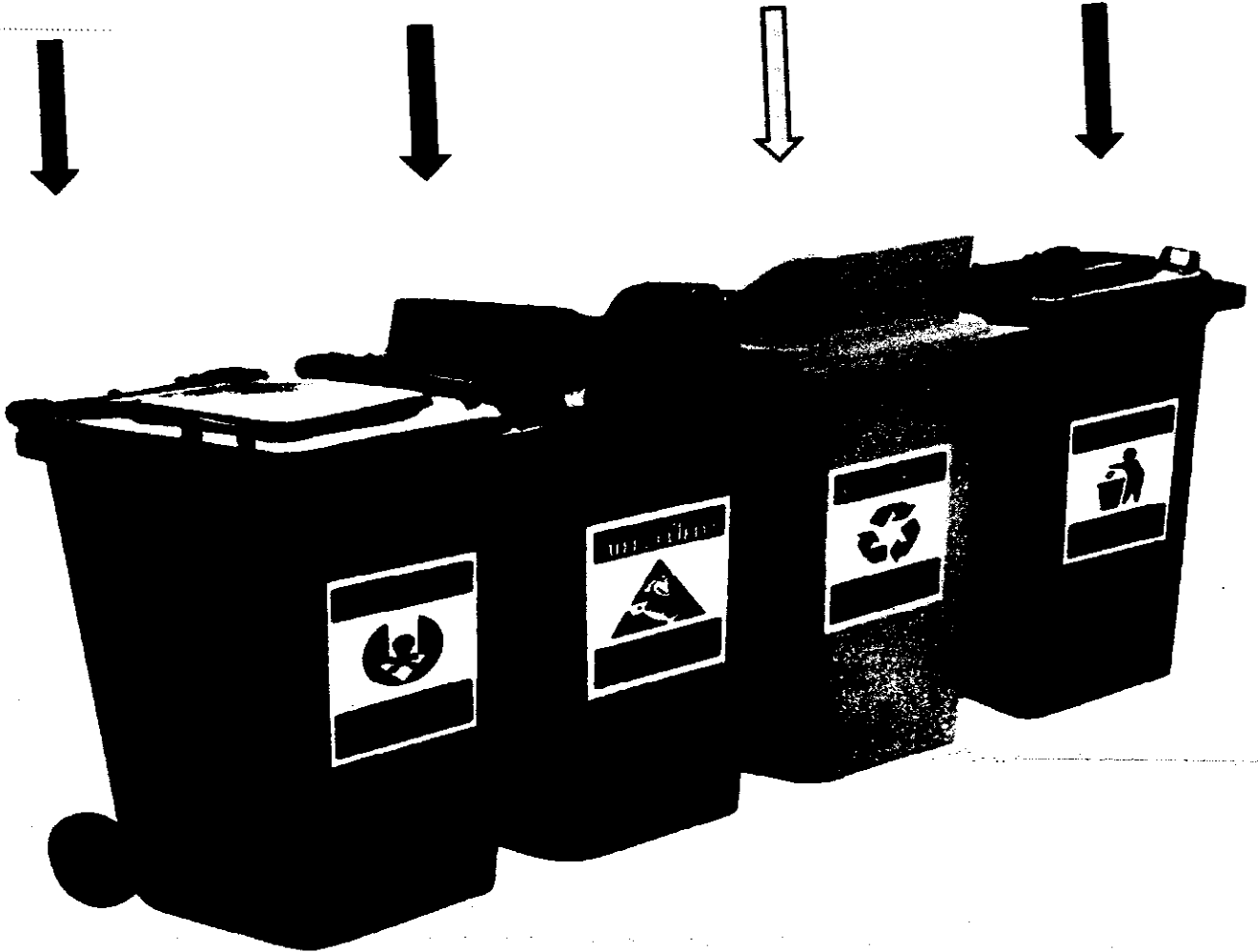
ในการคัดแยกขยะมี ๔ ประเภท ดังนี้

ขยะอันตราย
หลอดฟลูออเรสเซนต์
คยา ถ่านไฟฉาย
อะปองยาฆ่าแมลง
ขณะที่บรรจุสารอันตราย

ขยะเปียก
ขยะที่เน่าเสียและย่อย
สลายได้เร็ว สามารถนำมา
ทำปุ๋ยหมักได้ เช่น ผัก
ผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้

ขยะรีไซเคิล
ขยะที่สามารถนำมารีไซเคิล
หรือขายได้ เช่น แก้ว
กระดาษ พลาสติก โลหะ

ขยะทั่วไป
ขยะที่ย่อยสลายไม่ได้ ไม่มีพิษ
และไม่คุ้มค่ากับการรีไซเคิล
เช่น พลาสติกห่อลูกอม
ซองบะหมี่ ถุงพลาสติก โฟม

* หมายเหตุ

สถานศึกษาไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อถังขยะตามมาตรฐาน ให้ประยุกต์วัสดุท้องถิ่น
มาจัดทำถังขยะ ตามที่ถูกต้องปลอดภัยที่มาตรฐานความสะอาด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการดำเนินการในเรื่องใดที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการหรือแผนแม่บท ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการหรือแผนแม่บท

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทได้ ให้รายงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพิจารณาดำเนินปรับปรุงแผนแม่บทให้เหมาะสมต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้น ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการหรือแผนแม่บท โดยถือเป็นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีหน่วยงานของรัฐใดไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ แผนแม่บท หรือคณระเบียบนี้ ให้รายงานปัญหา อุปสรรค และความเห็นต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีมติเป็นต้น ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่บัญญัติได้ในการปฏิบัติ ตาม ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอรายงานต่อรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเป็นผู้วินิจฉัยและสั่งการ ในกรณีที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่นให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยและสั่งการในส่วนท้องถิ่นปฏิบัติต่อไป

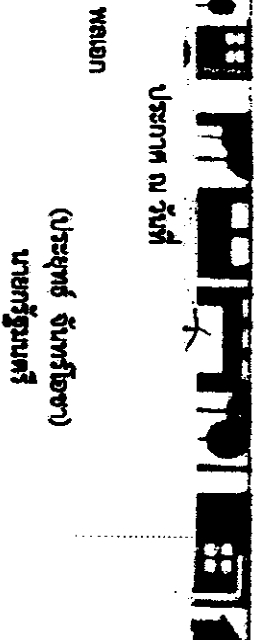
การวินิจฉัยสั่งการและการของนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรีตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการและแผนแม่บท และรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบอย่างต่อทุกภาคส่วน

ข้อ ๑๓ ในการจัดทำแผนแม่บทตามข้อ ๔ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหាការกำจัดขยะมูลฝอยในท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระบุรี ซึ่งออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขปัญหาคำสั่งการกำจัดขยะมูลฝอยในท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ มาบูรณาการไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บทด้วย และให้ถือว่าแผนปฏิบัติการดังกล่าวเป็นแผนปฏิบัติการตามระเบียบนี้

การดำเนินการใด ๆ ตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคำสั่งการกำจัดขยะมูลฝอยในท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระบุรี ซึ่งออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไขปัญหาคำสั่งการกำจัดขยะมูลฝอยในท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ดำเนินการไปแล้ว ให้ถือเป็นคำสั่งดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ให้นำยกเว้นกรณีศึกษาการตามระเบียบนี้

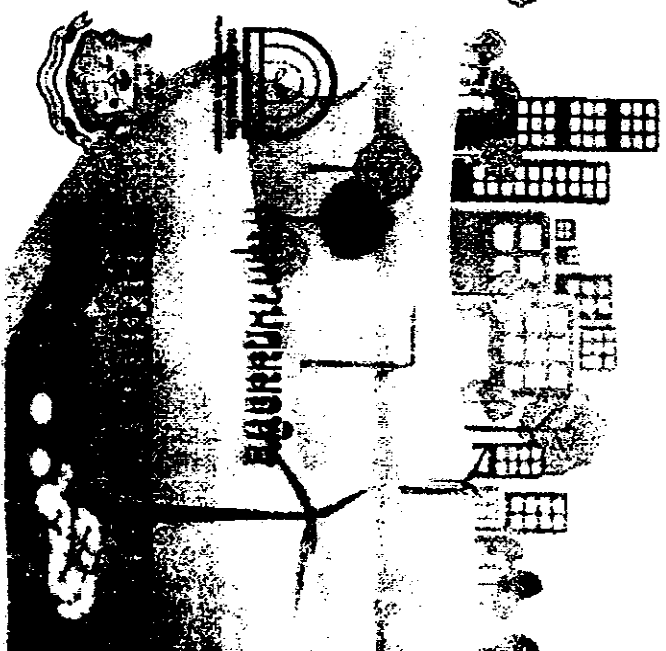
ระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย

การจัดระบบบริหาร

ด้านการขยะมูลฝอย

ของประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๗

ความหมายและขอบเขตของ LCA

ความหมายของการประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment: LCA)

การประเมินวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Assessment: LCA) คือ กระบวนการวิเคราะห์และประเมินค่าผลกระทบของผลิตภัณฑ์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดช่วงชีวิตของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การสกัดหรือการได้มาซึ่งวัตถุดิบ กระบวนการผลิต การขนส่งและการแจกจ่าย การใช้งาน ผลิตภัณฑ์ การใช้ใหม่ / แปรรูป และการจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์หลังการใช้งาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าพิจารณาผลิตภัณฑ์ตั้งแต่เกิดจนตาย (Cradle to Grave) โดยมีการระบุถึงปริมาณพลังงานและวัตถุดิบที่ใช้ รวมถึงของเสียที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมและการประเมินโอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสุขภาพของชุมชน เพื่อที่จะหาวิธีการในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ขั้นตอนการประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์

การประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์แตกต่างจากการวิเคราะห์ทางสิ่งแวดล้อมอื่นๆ คือ การประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์จะรวมถึงการพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ตั้งแต่การได้มาซึ่งวัตถุดิบ การผลิต การขนส่ง การใช้งาน จนถึงการค้าจัดผลิตภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพหรือหมดอายุการใช้งานแล้ว เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการรวมพิจารณากิจกรรมอื่นๆ ตั้งแต่เกิดจนตายของแต่ละผลิตภัณฑ์ (Cradle to Grave) เหล่านี้ทำให้สามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากผลิตภัณฑ์และรับทราบถึงที่มาและสาเหตุของปัญหาอย่างแท้จริง การประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลักดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายและขอบเขตของการศึกษา (Goal and Scope Definition)

สิ่งแรกที่ต้องทำในการประเมินวัฏจักรชีวิตคือการกำหนดเป้าหมายและขอบเขตของสิ่งที่เราต้องการศึกษาว่าเราต้องการศึกษาอะไร และผลที่ได้จากการศึกษาจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เป้าหมายหลักของการทำ LCA มีความแตกต่างกัน ได้แก่

- เพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์
- เพื่อการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของการออกแบบ และข้อมูลในเชิงตัวเลขค่อนข้างมาก
- เพื่อจัดทำฉลากสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคให้รับทราบถึงผลกระทบจากผลิตภัณฑ์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม
- เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ซึ่งต้องอาศัยความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อ

เป้าหมายเหล่านี้จะเป็นตัวบ่งชี้ขอบเขตของการศึกษา ทั้งนี้หากวัตถุประสงค์ของการศึกษาต้องการได้ผลที่มีความน่าเชื่อถือสูง ขอบเขตการศึกษา ระยะเวลาการศึกษา และงบประมาณที่ใช้ในการศึกษาก็จะสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้ผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่สนับสนุนให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นและสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต หรือออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้ต่อไป

ปัจจุบันเทคโนโลยีนับวันที่จะก้าวเข้ามามีบทบาทกับการดำรงชีวิตของมวลมนุษยชาติกันมากขึ้น ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ(ที่มีอยู่อย่างจำกัด) มีแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อยๆ จนอยู่ในภาวะที่เกินกว่าจะควบคุมความสมดุลไว้ได้และส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤติต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นน้ำท่วม ฝนแล้ง ภัยพิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโลกเกิดปฏิกิริยาเรือนกระจก (Green House Effect) ด้วยเหตุ

นี้ “โรงเรียน” จึงควรจะมีบทบาทในการใช้ทรัพยากร อย่างชาญฉลาด มีประสิทธิภาพ ช่วยให้สภาพแวดล้อมดีขึ้นและควรเป็นแบบอย่างในการรักษาความสมดุล ของระบบนิเวศน์ โดยหันมาสนใจ ใส่ใจ ร่วมกันปลูกฝังเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ให้มีจิตสำนึกมีความตระหนักในเรื่องของการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถช่วยให้สภาพแวดล้อมได้อย่างรวดเร็วทันตาเห็น แต่.....วันนี้ยังไม่สายที่จะเริ่มต้นอย่างจริงจังๆ ด้วยการใช้หลักการ 1A3R ดังต่อไปนี้

A = (AVOID) หมายถึงการหลีกเลี่ยงหรือการใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือยกันเสียที เช่นการงดใช้วัสดุ สิ้นเปลือง หรือสิ่งของที่ใช้ได้เพียงครั้งเดียวแล้วทิ้งอย่างกล่องโฟมบรรจุอาหาร เพราะการที่จะได้มา ซึ่งบรรจุภัณฑ์ประเภทนี้ต้องใช้พลังงานในการผลิตมากมายมหาศาล และเป็นวัสดุที่ย่อยสลายยาก การไม่ใช้ของใช้ที่ได้มาจากป่า เพราะหากมีผู้ต้องการใช้ แน่นนอน.....ย่อมมีผู้จัดหาจำหน่ายนั้นก็หมายความว่า เป็นการ ส่งเสริมให้เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ ที่สำคัญควรหลีกเลี่ยงสิ่งของเครื่องใช้ที่มี สารCFC.

(Chlorofluorocarbon) ซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ทางเคมี บางชนิดเป็นสารที่ทำให้เกิดการจับด้น ในกระป๋องสเปรย์ เช่น ยาฆ่าแมลง น้ำหอมชนิดสเปรย์และอื่นๆ หากมีความจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ควรเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ ชนิดที่เป็น Non CFC / No CFC / หรือที่มีฉลาก Safe Earth ดิคืออยู่ ก็จะเป็นการ ช่วยลดมลพิษ ที่จะเกิดกับโลกใบนี้ได้

R = (REDUCE) คือการลดปริมาณการใช้วัสดุสิ่งของต่างๆ ที่ต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นตัวผลิตให้น้อยลง การใช้อย่างประหยัดและรู้คุณค่าหรือใช้เท่าที่มีความจำเป็น เช่น ไฟฟ้า เพราะหากมีการใช้มากก็ต้องมีการผลิตมาก เมื่อผลิตมากก็ต้องสิ้นเปลืองทรัพยากรธรรมชาติมากตามไปด้วย ซึ่งการผลิตกระแสไฟฟ้า อาจจะใช้พลังงานน้ำ พลังงานนิวเคลียร์ ถ้าธรรมชาติหรือถ่านหิน ถ้าหากเราลดปริมาณการใช้ไฟฟ้าให้น้อยลงได้ก็ย่อมที่จะช่วยลดปริมาณการใช้ทรัพยากรในการผลิตให้น้อยลงเช่นกัน ซึ่งนั่นก็หมายถึงการประหยัด ราชจ่ายของ

ตนเอง ครอบครัว ประเทศชาติและช่วยรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ให้มีสภาพ ที่ดีให้คงอยู่คู่โลกไปอีกนาน **R = (REUSE)** คือการนำเอาวัสดุสิ่งของที่เป็นของเก่ามาใช้ซ้ำรวมทั้งไม่ใช้หรือไม่สนับสนุน การใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ได้เพียงครั้งเดียวแล้วทิ้ง เช่นการใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้ผ้าเยินหรือกระดาษทิชชู เพราะผ้าเช็ดหน้าเมื่อสกปรกสามารถทำความสะอาดแล้วใช้ซ้ำได้ แต่กระดาษทิชชูหรือผ้าเยินใช้ไปเพียง ครั้งเดียวก็ต้องทิ้งและต้องหาซื้อมาใช้ใหม่ ซึ่งเมื่อมีการปฏิบัติในลักษณะดังกล่าวมากๆก็จะทำให้เกิดมีขยะมาก ต้องมีการกำจัดขยะอาจจะเป็นด้วยการเผา และเมื่อมีการเผาสิ่งแวดล้อมก็ถูกทำลายหรือไม่ก็ฝังกลบ ซึ่งตาม ความเป็นจริงแล้วการกำจัดขยะด้วยวิธีนี้เป็นเพียงการซื้อเวลารอความ

หายนะที่จะตามมาเท่านั้น เพราะเป็นการ แก้ปัญหาเก่าด้วยปัญหาใหม่ **R = (RECYCLE)** คือการแปร

รูปหรือแปรสภาพสิ่งของที่ใช้ไม่ได้แล้วและจำเป็นจะต้องทิ้ง ให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่นกระป๋องบรรจุ น้ำอัดลม แก้วน้ำพลาสติก ที่ความจริงเราใช้ระยะเวลา ในการดื่มเพียงเล็กน้อย ซึ่งในการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระป๋อง น้ำอัดลมนั้น ในแต่ละใบต้องใช้พลังงาน ในการผลิตอย่างมากมายมหาศาล แต่ส่วนที่เหลือจากการใช้กลับกลายเป็นขยะกองโตที่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อ สิ่งแวดล้อม หากในโรงเรียนซึ่งส่วนใหญ่จะมีขยะประเภทนี้อยู่มากจะได้สังเกตเห็นความสำคัญ ด้วยการ แยกประเภทของขยะ นอกจากจะมีรายได้จากการจำหน่ายขยะเหล่านั้นยังมีส่วนช่วยให้เกิดการแปรรูป ผลิตภัณฑ์เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ นั่นก็หมายถึงการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติของประเทศและของโลกได้อีกมากโข

อ่านเพิ่มเติมได้ที่ : <http://www.kroobannok.com/article-2457-โรงเรียนเพื่อโลกสวยกับคณา-1A3R.html>